

SVĒTĀ JĀZEPA GADA ROŽUKRONIS

---

m. Ewa Stolarek, māsa kalpone

Iespējams, ka pirmos ziedus, varbūt – tās bija rozes, – kā mīlestības, cieņas un veltīšanās zīmi Jaunava Marija saņēma no cilvēka, kura vārds bija Jāzeps. Vai gan Jāzeps, dodamies pa kalnainajām Nācaretes pļavām pie Mirjamas, viņa izredzētās, nebūtu padomājis par skaistāko no ziediem priekš tās, kuru bija iemīlējusi viņa sirds? Un vai gan Marija nepriecājās savā Bezvainīgajā Sirdī, pieņemot ziedus no Jāzēpa, kuros izteikta viņa sirdsskaidrā, šķīstā mīlestība?

Lai šī iztēles aina mums palīdz ieiet Kristus, Marijas un Jāzēpa dzīves noslēpumos, kurus pārdomājam, lūdzoties rožukroni. Lai katra izteiktā "*Esi sveicināta...*" lūgšana ir mūsu mīlestības apliecinājums Jēzum.

PRIECĪGĀ DAĻA

I **Enģeļa pasludinājums Jaunavai Marijai**

Pati pirmā prieka roze – "*Esi sveicināta Marija*" – kā sveiciens uzziedēja enģeļa Gabriela lūpās. Pats Dievs, sūtot enģeli pie Jaunavas, kas bija saderināta ar Jāzepu, aicina viņus abus piedalīties pestīšanas plānā. Marijas *Fiat* un Jāzepa *Fiat* ir skaistākā Dievam veltītu siržu harmonija.

II **Marija apmeklē svēto Elizabeti**

Elizabetes dvēselē uzplauka otra prieka roze – slavinājums Marijas ticībai. Kā atbilde uz Elizabetes un Jāņa Kristītāja prieku, satiekot lemiesoto Vārdu, skan Marijas slavas dziesma Dievam, kurš ir uzlūkojis savas kalpones un Jāzepa pazemību un viņu mājās, viņu ģimenē, ļāvis piepildīties Savam apsolījumam, kas dots Abrahamam un viņa dzimumam mūžīgi.

III Betlēmes stallītī piedzimst Jēzus

Trešā roze ir eņģeļu slavinājums labas gribas cilvēkiem virs zemes, pie kā Dievam ir labs prāts. Vai gan Marija un viņas šķīstais dzīvesbiedrs Jāzepe nav pirmie starp tiem? Kristus Dzimšanas naktī eņģeļi sludina mieru tieši viņiem: "Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes cilvēkiem, pie kā Viņam labs prāts".

IV Bērna Jēzus upurēšana templī

Ceturtā roze ir svētība Marijai un Jāzepam, Jēzus vecākiem, no dievbijīgā un taisnīgā Simeona dienā, kad Bērns tika veltīts Dievam Jeruzalemes templī. Laimīgas Marijas un Jāzēpa acis, laimīgas Simeona acis, jo viņi ir skatījuši Dieva pestīšanu!

V Bērna Jēzus atrašana svētnīcā

Piektā roze ir klusais Marijas un Jāzēpa lepnums par savu Dēlu. Viņi ar apbrīnu vēroja

gan to, kā divpadsmit gadus vecais Jēzus pārsteidz gudrībā Rakstu mācītājus Jeruzalemes templī, gan ar ne mazāku izbrīnu uzlūkoja Dēla paklausību viņiem Nācaretē. Viņu sirdis bija piepildītas ar prieku, dzirdot labos vārdus par Jēzu, kurš dienu no dienas pieauga gudrībā un žēlastībā pie Dieva un cilvēkiem.

GAISMAS DAĻA

I Jēzus Kristība Jordānā

Kristība Jordānā ir robežpunkts starp Jēzus apslēpto dzīvi un Viņa sludināšanas sākumu. Uz savas darbības sliekšņa Jēzus piedzīvo Svētā Gara svaidījumu un Tēva apstiprinājumu, ka Viņš ir mīļotais Dēls. Cik gan svarīgi ir piedzīvot to, ka tiec mīlēts! Jēzus noteikti bija daudzkārt dzirdējis sava zemes tēva Jāzēpa vārdus: "Tu esi mans mīļais dēls". Tagad viņš dzird šos vārdus no sava Debesu Tēva. Ar dziļas

mīlētības pieredzi sirdī Viņš uzsāk īstenot Tēva uzticēto darbu.

II Jēzus atklāšanās kāzās Kānā

Kāzu prieks pilnībā ir iespējams, ja ir mīlestības pilnība. Marija, kas šo pilnību piedzīvoja sava vīra Jāzepa un Dēla Jēzus klātbūtnē, redzēja mīlestības trūkumu kāzās Kānā. Viduvējības un vienaldzības ūdens tiek pārveidots par izcilu mīlestības vīnu ikreiz, kad darām visu, ko Jēzus mums saka.

III Dieva valstības sludināšana un aicinājums atgriezties

Visciešākās, emocionāli tuvākās un noturīgākās saites parasti ir starp ģimenes locekļiem. Lai arī cik cieši Jēzus būtu bijis vienots ar Mariju un Jāzepu, tomēr, sludinot Valstības evaņģēliju, Viņš par savu māti, brāļiem un māsām sauc tos, kuri "Dieva Vārdu dzird un izpilda" (Lk 8, 21).

Jo Evaņģēlijs ir Labā Vēsts par Tēvu, kurš mūs mīl un uzņem mūs savā ģimenē.

IV Pārveidošanās Tabora kalnā

Ne reizi vien Jāzeps priecājās būt Jēzus un Marijas klātbūtnē. Varbūt, līdzīgi kā Apustuļi Tabora kalnā, pat vēlējās apturēt laiku un paturēt Jēzu mājās, pie sevis Nācaretē. – "Kungs, šeit mums ir labi!" (Mt 17, 4) Patiesas pārmaiņas sākas tad, kad esam gatavi atstāt to, kas ir patīkams un ērts, un meklēt Tā gribu, uz kuru Dievs norāda: "Šis ir mans mīļotais Dēls, (..) klausiet Viņu!" (Mt 17, 5).

V Euharistijas iedibināšana

Euharistija ir pats Jēzus, tā ir Dzīvības Maize, kas mums dota no debesīm. Svētais Jāzeps loloja un audzēja "graudus" šai Maizei. Tagad mēs piesaucam viņu, lai viņš ar savu paraugu mūs mācītu ar visu sirdi pielūgt Euharistisko

Jēzu un kalpot Viņam ar savu dzīvi, pūlēm, darbu.

SĀPĪGĀ DAĻA

I Kungs Jēzus lūdzas Olīvdārzā

Nereti nakts ir laiks, kad cilvēks cīnās ar Dievu, ar Viņa gribu. Tādu pārbaudījuma nakti sarunā ar Dievu piedzīvoja patriarhs Jēkabs, līdzīgi arī Jāzeps, Marijas saderinātais. Tagad Olīvdārzā šādā naktī ieiet Jēzus. Pārbaudījumu nakts ir iespēja, ielūgums uz kaut ko vairāk, uz lielāku paļāvību un uzticēšanos Dievam.

II Kungs Jēzus tiek šaustīts

Bieži vien, saskaroties ar ciešanām, rodas jautājums – kur bija un kur ir Dievs? Vai Dievs cieta, redzot sava Dēla miesu, šaustītu ar rīkstēm? Vai cieta Jāzeps, kurš, iespējams, daudzas reizes apkopa Jēzum vissīkākos

ievainojumus un nobrāzumus bērņībā? Atbilde joprojām paliek noslēpums, kuru izgaismo patiesība, ka "Viņš nesa mūsu sāpes, ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti" (sal. Is 53, 4-5).

III Kungam Jēzum uzliek galvā ērkšķu kroni

Dieva Iemiesošanās vienlaikus ir Dieva Dēla piekrišana pakļauties cilvēku brīvajai gribai, kas nereti ir mainīga un neparedzama. Jāzeps un Marija nodevās ar visu sirdi kalpošanai Viņam. Turpretim Jeruzalemes karavīri naktī pirms Jēzus ciešanās un nāves pēc savas iniciatīvas un no brīvas gribas sarīkoja Dieva Dēla publisku pazemošanu. Uzmetot Viņam purpursarkanu apmetni un liekot galvā ērkšķu kroni, viņi izsmēja Jēzus karalisko cieņu. Tikai patiesa mīlestība spēj cienīt otra brīvību un spēj tai ziedot arī savējo.

IV Kunga Jēzus ceļš uz Golgātu

Jēzus krusts nav tikai koka baļķis, pie kura Viņš tika pienaglots. Krusts – tā ir sekošanas zīme Kristum, pieņemot arī visu to, kas no tās izriet. "Kas grib man sekot, lai ņem savu krustu ..." (Lk 9, 23). Garīgā veidā arī svētais Jāzeps, palikdams vienotībā ar Mariju un Jēzu, pilnībā piedalījās krusta glābjošajā noslēpumā.

V Jēzus nāve pie Krusta

Pestīšanas noslēpums visauglīgāk mūsu dzīvēs atklājas, kad paliekam ciešā vienotībā ar Mariju, Pestītāja Māti. Dievs caur eņģeli sacīja Jāzepam: "Nebīsties ņemt pie sevis Mariju, savu sievu" (Mt 1, 20). Un Jāzeps viņu ņēma pie sevis. Kristus, mirstot pie krusta, teica mīļotajam māceklim: "Redzi, tava māte!" (Jņ 19, 27). Un māceklis viņu paņēma pie sevis. Jēzus šodien saka līdzīgus vārdus katram no mums.

AUGSTĀS GODĪBAS DAĻA

I Kungs Jēzus augšāmceļas

Pēc Kristus guldīšanas kapā Marija Magdalēna un arī Apustuļi piedzīvoja to, cik garas kļūst dienas, kad Līgavainis ir zaudēts...

Pirms vairākiem gadiem to bija piedzīvojuši arī Jēzus vecāki, Jāzeps un Marija, kad viņu Dēls palika Jeruzalemes svētnīcā. Katra satikšanās ar Jēzu, Viņa atrašana no jauna, īpaši – pēc grēka smaguma, mūsu dzīvē ir mazas Lieldienas.

II Kungs Jēzus uzkāpj debesīs

Pirms Uzkāpšanas debesīs Jēzus sacīja saviem mācekļiem, ka dodas sagatavot viņiem vietu, lai arī viņi varētu būt tur, kur būs Viņš. Jēkaba un Jāņa, Zebedeja dēlu, māte jau agrāk bija centusies nodrošināt saviem dēliem vietas blakus Skolotājam – labajā un kreisajā pusē.

Jāzeps, Jēzus zemes tēvs, visu mūžu mācījās pieņemt vietu, kuru Dievs viņam bija sagatavojis, tāpēc viņš drīkstēja ne tikai būt blakus Jēzum, bet pat nēst Viņu uz savām rokām.

III Svētais Gars nonāk pār Jaunavu Mariju un apustuļiem

Vēl krietni pirms Svētā Gara izliešanās Vasarsvētku dienā, Dieva izredzētie, to vidū – jo īpaši Marija un Jāzeps, jau bija pieredzējuši Gara klātbūtni un Tā spēcīgo darbību savā dzīvē. Abi ticēja, ka caur Svēto Garu Vārds ir kļuvis Miesa, un abi Gara dotajā spēkā visu savu dzīvi veltīja Viņam.

IV Vissvētā Jaunava Marija ar miesu un dvēseli tiek uzņemta debesīs

Līdztekus Baznīcas ticībai par Marijas Uzņemšanu Debesīs ir veidojušies arī apokrifi un tautas dievbijīgā ticība tam, ka arī svētais Jāzeps, viņas dzīvesbiedrs, ir uzņemts ar miesu

un dvēseli debesīs. Baznīca nav apstiprinājusi šādu dogmu, tomēr tā nemitējas atgādināt par svētā Jāzepa spēcīgo aizbildniecību pie Dieva.

V Marija tiek kronēta par debesu un zemes Karalieni

Savā pravietiskajā himnā *Magnificat* Marija izdziedāja debesu realitāti, kurā Dievs paaugstina pazemīgos. Viņa, vispazemīgākā Kunga kalpone, tiek godināta kā Debesu un Zemes Karaliene. Vai gan nevarētu būt tā, ka blakus viņai debesīs ir ticis pagodināts arī svētais Jāzeps, viņas šķīstais un pazemīgais dzīvesbiedrs, Kristus tēvs un kalps? Jo kalpot nozīmē valdīt.